

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 52/10
18.03.2010. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у Београду, у већу састављеном од судија Снежане Андрејевић, председника већа, Соње Бркић и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужиоца Р.Ш. из Б.Т. кога заступа А.Х. адвокат из Б.Т., против туженог Ж. а.д. из Б.Т., кога заступа М.К. адвокат из Б.Т., ради поништаја одлуке о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Окружног суда у Суботици Гж-И-61/08 од 24.04.2008. године, у седници одржаној дана 18.03.2010. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ ревизија тужиоца изјављена против пресуде Окружног суда у Суботици Гж-И-61/08 од 24.04.2008. године.

Свака странка сноси своје трошкове ревизијског поступка.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Суботици Гж-И-61/08 од 24.04.2008. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Општинског суда у Бачкој Тополи П1.290/06 од 28.12.2007. године којом је: одбијен захтев тужиоца за поништај одлуке туженог бр.03-1904/05-01 од 29.09.2005. године којом је тужиоцу отказан уговор о раду бр.10-410-188/02 од 01.05.2002. године, обавезивање тужене да тужиоца врати на рад на послове и радне задатке који одговарају његовој стручној спреми, знању и радном искуству заједно са трошковима парничног поступка на терет тужене као неоснован; обавезан тужилац да туженој накнади трошкове поступка у износу 20.700,00 динара.

Против ове другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију Врховном суду Србије због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права и опредељено захтевао накнаду трошкова ревизијског поступка.

РевII 52/10

2.

Тужени је доставио одговор на ревизију и предложио да суд одбаци или одбије ревизију тужиоца и опредељено захтевао накнаду трошкова ревизијског поступка.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу одредбе члана 399. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр.125/04), која се примењује на основу члана 55. став 2. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.111/09), будући да је ревизија тужиоца изјављена против наведене другостепене пресуде пре 29.12.2009. године и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а нема ни битних повреда из члана 361. став 2. тачка 12. и члана 361. став 1. у вези члана 382. став 1. ЗПП на коју у ревизији указује тужилац. Нижестепене пресуде садрже јасне разлоге о битним чињеницама од којих зависи одлука о основаности захтева тужиоца, а другостепени суд је оценио жалбене наводе од значаја и навео разлоге које је узео у обзир по службеној дужности.

Правилно су нижестепени судови применили материјално право када су одбили захтев тужиоца, утврдили да му радни однос оспореном одлуком од 29.09.2005. године није престао незаконито и да су за отказ уговора о раду тужиоцу због злоупотребе права на одсуство због привремене спречености за рад били испуњени сви услови прописани чланом 179. став 1. тачка 6. у вези члана 180. став 1. и 2. Закона о раду („Службени гласник РС“, бр.24/05, 61/05), обзиром да је тужилац који је у периоду од 13.09.2005. до 23.09.2005. године био због сопствене болести спречен да ради, затечен да продаје разну робу на пијаци дана 21.09.2005. године противно преопруци лекара да се не бави никаквим привређивањем и да не шета.

Како се забрана злоупотребе права на одсуствовње због привремене спречености за рад односи на сваку радњу којом се ово право користи супротно разлозима због којих је установљено, тужилац је и по оцени ревизијског суда продајом робе на пијаци за време утврђене привремене

спречености за рад због сопствене болести (а не због болести супруге), злоупотребио ово право на одсуство, па наводи ревизије којима се оспорава овакав закључак нижестепених судова нису основани.

Остале наводе ревизије којима се на посредан или непосредан начин оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, Врховни касациони суд није испитивао, будући да се утврђено чињенично стање у смислу члана 398. став 2. ЗПП ревизијом и не може побијати.

Правилно су нижестепени судови одлучили и о трошковима поступка у смислу члана 149. и 150. ЗПП.

РевII 52/10

3.

Одлуку о трошковима ревизијског поступка Врховни касациони суд је донео на основу члана 161. у вези члана 155. ЗПП.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је одбио ревизију тужиоца као неосновану у смислу члана 405. став 1. ЗПП и одлучио да не образлаже детаљно ову ревизијску пресуду јер се у ревизији понављају жалбени разлози, а образлагањем ове пресуде којом се ревизија одбија као неоснована се не би постигло ни ново тумачење права нити допринело уједначеном тумачењу права (члан 405. став 2. ЗПП).

Председник већа - судија

Снежана Андрејевић, с.р.